

SADIK YALSIZUÇANLAR VE “ÜSTAD: NUR’DAN BİR DEM” ROMANINDA YAZAR ESER İLİŞKİSİ

SADIK YALSIZUÇANLAR AND THE AUTHOR-BOOK RELATIONSHIP IN THE NOVEL "ÜSTAD: A DEM FROM NUR"

Doç. Dr. Levent BİLGİ

Harran Üniversitesi Fen Edebiyat Fakültesi Türk Dili ve Edebiyatı Bölümü

Özet

Sadık Yalsızuçanlar roman, hikâye, anlatı, deneme gibi pek çok türde eserler vermiştir. Onun roman ve hikâyeleri postmodern ve sürrealist bir özellik taşır. Romanlarının en önemli özelliklerinden biri de kendisinin ve çevresinin hayatına yer vermesidir. Annesi, babası, kendisi, abla, abi ve yakın akrabaları sık sık romanlarına konu olurlar.

Yalsızuçanlar romanlarında özellikle tasavvufi öğelere de çok yer verir. Mevlâna, Yunus Emre, Muhyiddin İbnü'l-Arabî, İmam-ı Rabbanî gibi tasavvuf büyüklerini konu edinir. *Üstad: Nur'dan Bir Dem* yazarın kendi gençlik yıllarını ve tasavvufi gelişimini anlatan bir romandır. Kendisi üzerinden ninesini, dedesini, babasını, annesini, kardeşlerini, teyze ve dayılarını anlatır. Özellikle romanın başlarında bu yakın akrabaları çok yer tutar.

Roman 47 yaşında masasında yazarken Cemil/Sadık Yalsızuçanlar'ın dayısının ölümünü duyması ile başlar. Cemil bu haberle eski günlerini hatırlamaya ve kaleme almaya başlar. Önce dede, nine, baba, ailedeki insanlar anlatılır. Evde kavga, problem eksik olmamaktadır. Cemil bu huzursuzluklardan kaçmanın yollarını arar. Önce lise aşkı Nigar ile sevgili olur. Daha sonra Asteğmen Muhammet Hoca vasıtasıyla Üstad'ını bulur.

Üstad'ın eserlerini okumaya başlamasının ardından bütün hayatı değişir. Kitapların okunduğu bir eve gidip gelmeye başlar. Hatta tatillerde orada kalır. Nigar'dan ayrılır. Artık kendisini okumaya vermiştir. Okudukça Üstad ile arasında manevi bir bağ oluşur.

Roman geriye dönüşlerle, hatırlamalarla devam eder. Cemil Üstad ile özleşmiştir. Artık rüyalarında bile onu görür. Üniversite okumak için Ankara'ya gider. Kaldığı yerde sürekli okur. Babası, annesi ölmüştür. Ancak Üstadı ile olan manevi bağı hiç eksilmeden devam eder. Roman yazarın içinde kendisini ve çevresini yazdığı otobiyografik bir eserdir.

Anahtar Kelimeler: Sadık Yalsızuçanlar, Üstad, yazar, eser, roman.

Abstract

Sadık Yalsızuçanlar has produced works in many genres such as novels, stories, narratives and essays. His novels and stories have a postmodern and surrealist feature. One of the most important features of his novels is that he includes his own life and the lives of those around him. His mother, father, himself, his sister, brother and close relatives are often the subject of his novels.

Yalsızuçanlar also includes many mystical elements in his novels. It deals with the great Sufis such as Mevlâna, Yunus Emre Muhyiddin İbnü'l-Arabî, Imam-i Rabbani. *Ustad: A Dem from Nur* is a novel that tells about the author's own youth and mystical development. He tells about his grandmother, grandfather, father, mother, siblings, aunts and uncles through himself. Especially in the beginning of the novel, these close relatives take up a lot of space.

The novel begins with Cemil/Sadık Yalsızuçanlar, who is 47 years old and writing at his desk, when he hears about his uncle's death. With this news, Cemil starts to remember his old days and write them down. First, the grandfather, grandmother, father and the people in the family are told. There are always fights and problems at home. Cemil looks for ways to escape from these unrests. First, he becomes lovers with his high school sweetheart, Nigar. Later, he finds his Master through Lieutenant Muhammet Hodja.

His whole life changes after he starts reading the Master's works. He starts going to a house where books are read. He even stays there on holidays. He leaves Nigar. He now devoted himself to reading. As you read, a spiritual bond forms between you and the Master.

The novel continues with flashbacks and memories. He identified with Cemil Ustad. Now he sees her even in his dreams. He goes to Ankara to study at university. He reads constantly wherever he stays. His father and mother are dead. However, his spiritual bond with his Master continues unabated. The novel is an autobiographical work in which the author writes about himself and his environment.

Keywords: Sadık Yalsızuçanlar, Master, writer, book, novel.

GİRİŞ

Cumhuriyetten sonra Türk romanı kökü derinlerde bir ağaç gibi pek çok dallara ayrıldı. Yeni rejimin savunuculuğunu yapan romanların yanında, gelenekçi, milliyetçi, Marksist, toplumcu, dini söylemli pek çok roman yayımlandı. Batı'ya yönelen yeni Türkiye Cumhuriyeti o coğrafyalarda ortaya çıkan sanat eğilimlerini, düşünce akımlarını ve roman tekniklerini yavaş yavaş ithal etmeye başladı. Zamanla modern, postmodern, fantastik, yapısalcılık, büyümlü gerçekçilik, post-truth akımları romanlarımızda kendisini göstermeye başladı.

Alemdar Yalçın'a göre;

“Tanzimat edebiyatıyla birlikte edebiyatımıza giren Batılı anlayıştaki roman ve hikâyelerde tasavvufî yaklaşımlar da yer bulur. Ahmet Mithat, Şemsettin Sami ve Namık Kemal gibi sanatçılar, toplum için sanat anlayışından hareketle okuyucuyu eğitmek ve bilgilendirmek için

romanlar kaleme almışlardır. Ahlaki esaslara dayanan öğretici nitelikteki bu eserler tasavvufî öğelerle doludur.” (Yalçın, 2003: 261).

Mehmet Kaplan’a göre 1923 sonrasında Cumhuriyet’in ilanı ile yeni kurulan rejimi sağlamlaştırmak çabaları çerçevesinde yozlaşmış, bozulmuş, amacından sapmış tekkeler, Cumhuriyet’in getirdiği pozitivist yaklaşımların etkisiyle romanda yer bulmuştur. Halide Edip, Reşat Nuri, Yakup Kadri gibi yazarlar yozlaşmış dergahları ve hikmetsiz din adamlarını eleştiren eserler kaleme alır. Böylesi romanlar Cumhuriyet devrinde belki resmî ve gayri resmî bir şekilde muhafazakârlığa karşı açılan sistematik ve ideolojik kampanyadan cesaret alınarak romanlarda yerini alır. (Kaplan, 2012: 401).

Cumhuriyet’in ilanından sonra dine ve tasavvufa sezgisel bir bakış açısıyla yaklaşan sanatçılar da vardır. Pozitivizme karşı olan Bergson felsefesinin sezgiye dayalı anlayışı çerçevesinde ve Tanpınar’ın modernizme başkaldırı niteliği taşıyan “Modern Türk edebiyatı bir medeniyet kriziyle başlar” sözüyle bazı yazarlar, tasavvufla ortak özellikleri olan mistisizme yönelir. (Taş, 2009: 7). Bunların başında Peyami Safa, Halide Nusret Zorlutuna, Asaf Halet Çelebi gibi sanatçılar gelir. (Hidayet, 2019: 4).

Özellikle 60’lı yıllardan sonra Marksist, toplumcu, milliyetçi ve İslami romanlar büyük bir artış göstermiştir. Bu yıllarda büyük bir SSCB tehlikesi vardı ve toplum ikiye ayrılmıştı. Bu doğu Avrupa’ya, Asya ve Afrika’da pek çok ülkeyi etkisi altına alan tehlike karşısında Türkiye’de yaşayan sanatçılar ve romancıların bir kısmı millî ve manevî değerlere sarılma ihtiyacı hissettiler.

Hidayet romanları/İslami roman/Dini roman diyebileceğimiz bu tür 1970’li yıllarda romanın dinî çerçevede yazılabileceği, dolayısıyla dinî amaçlar için kullanılabilecek bir araç olabileceği algısının sonucu olarak doğdu. (Çayır, 2008: 34). İslami roman veya dini roman bu şartlarda doğdu ve gelişti. Alemdar Yalçın’a göre İslamî roman modern yaşamın hızla değiştiği ülkemizde, yeniliklerin ve Batı’dan gelen kültürün getirdiği olumsuzluklara tepki olarak gelişti. (Yalçın, 2003: 594).

Bu romanlar seküler hayatın kuvvetlendiği dönemde arayış içinde olan insanların dine yönelmesini konu edinmişlerdir. Tasavvuf bu konunun en içerikli malzemesidir. Aşk, maddi olan, beşerî olandan geçmek, ilahi aşk tasavvufun ana çıkış noktasıdır. Aşk ile beraber insanın içsel yolculuğunda derinleşmesi bu romanlarla gelişir. Dünyevi hazlardan kurtuluş, nefsin ötesine geçmek, kanaatkarlık, alçak gönüllülük, yardım severlik, insanları, varlığı sevmek, adalet, bir yaratıcıya yönelmek bu romanlarda yüceltilir.

Dinî ve tasavvufî romanların bir kısmı siyasal İslamcı bir söylem taşırken, çoğunluğu insanın şahsi macerasını işler. Hidayet romanları 80’li yıllarda yükselişe geçmiş, 90’lı yıllarda iyice popüler olmuştur. Bu romanlar toplumu İslami hassasiyetlerle eğitme misyonu üstlenmişlerdir. Okura ahlaki mesajlar veren tezli bir türdür.

A.Sait Akçay’ın ifadesiyle, modernleşme şokunun darbesiyle yazılmış bu romanlarda modern hayatın boşluk kabul etmemesi ve tüm ihtiyaçları giderme arzusu eserin kurgusunda hizmet anlayışı ve alternatif kurumlaşma pratiklerinde belirir. (Akçay, 2006: 118). Hidayet romanlarının çıkış ve yaygınlaşmasının bir sebebinin de bu çarpık modernleşmede aramalıyız. Batıya öykünme ve bir türlü Batı imkânlarına ve düzenine kavuşamama toplumu kaos

çamuruna batırmış, bu yozlaşmanın ancak İslami kültür ile giderilebileceği bu romanlarda vurgulanmıştır.

Bu sebeple Hidayet romanlarında ideal tipler ortaya koyulmuş, bunalım içindeki insanlar bu örnek tipler vasıtasıyla gerçek yolu bulmuşlardır. Bu bazen idealist kahramanların yönlendirmesi, bazen de aşkın dönüştürücü etkisi ile olmuştur. Çoğunlukla romanların sonunda İslami duruş bireysel veya kurumsal olarak gerçekleşir. Hidayete eren kahramanlar genellikle kültürlü, güzel kızlardır. Bu romanlarda aşk dinî hassasiyetler dolayısı ile doğrudan ve bütün çıplaklığı ile yaşanmaz. Daha çok iç sesle veya dostların konuşması şeklinde dolaylı olarak belirir. Hidayete erecek olan kişiler romanda önce ideal dindar kahramandan etkilenirler, sonra dinî eserler okumaya başlar ve bilinçlenirler. Genelde bu romanların sonunda erkek kahraman artık İslami şura sahip olan kadın kahraman ile evlenir.

İlk çıkışından bu yana İslami romanlar dinî bilinci geliştirmek için bir araç olarak kullanılmışlardır. Dindar yazar romanı reel hayattan, arzu edilen ideal hayata kaçmak için kullanmıştır. İslami roman adıyla da bu işlev meşrulaştırılmış, bir nevi kalemle cihat haline dönüştürülmüştür. Ancak dinî hassasiyetlerin öne çıkması çoğu zaman estetik kaygıyı arka plana atmıştır.

Roman bize Batı'dan gelen bir türdür. Batı romanlarıyla kendi seküler ideolojisini kurmuş ve bunu ihraç etmiştir. Özellikle medyanın kısıtlı olduğu son Osmanlı ve ilk Cumhuriyet dönemlerinde Batı kaynaklı romanlar gençleri etkilemiş, onlara bir hayat tarzı aşılamıştır. Yönünü Batı'ya çeviren Cumhuriyet kurucuları ilk iş olarak bu Batı kaynaklı eserleri hızlıca çevirmişler, yaygınlaştırmışlardır. Dindar bilinç de "Düşmanın silahıyla silahlanınız." mantığı ile kısa zamanda İslami romanlar yazarak seküler ideolojinin karşısına çıkmaya çalışmıştır. 1960'lardan sonra çok hızlı bir şekilde İslami romanlar yazılmaya başlamış 2000'li yıllara kadar bu romanlar gençlerin elinde, çantalarında dolaşmıştır. 2000'li yıllardan itibaren ise internet ve cep telefonu devrimi ile beraber İslami romanların yazılması ve okunması hız kesmiştir.

Hidayet romanlarının ilkleri Hekimoğlu İsmail'in Minyeli Abdullah ve Şule Yüksel Şenler'in Huzur Sokağı'dır. "Minyeli Abdullah ve Huzur Sokağı, edebiyatımızdaki romantik milliyetçiliğe benzer bir öz arayışının temsilidir." (Erkol, Çalışkan, 2016: 45).

Nilüfer Göle'nin tespitiyle bu iki roman iki farklı İslamcılık görüşünün temsilcileridirler. *Huzur Sokağı* yönünde giden romanlar "Kültürel İslam"ın temsilcisidir. *Minyeli Abdullah* yönünde giden romanlar ise siyasî İslamcılığın temsilcileridirler. Göle'ye göre bu ikinci roman türü Batılı emperyalist güçlere karşı İslamî kimliği savunan devrimci İslam olarak tanımlanabilir. (Göle, 1991: 144).

Hidayet romanları hakkında İslamı tebliğ için yazılmış tezli romanlardır diyebiliriz.

"Hidayet romanlarının, edebi zevk ve entelektüel birikimden ziyade tebliğ kaygısıyla ve klişeler üzerine bina edilen, hitap ettiği kitleyi diri tutmayı amaçlayan bir propaganda diliyle yazıldıklarını söylemek mümkündür." (Türkmenoğlu, 2015: 274).

H. İsmail, A. Günbay Yıldız, Şule Y. Şenler, E. Şenlikoğlu, Yavuz Bahadıroğlu, Sevim Asımgil, Halit Ertuğrul, Samiha Ayverdi, Safiye Erol, Mustafa Miyasoğlu, bu türün ilk ve önde gelen yazarlarıdır.

Minyeli Abdullah (1967), Huzur Sokağı (1969), Yanık Buğdaylar (1985), Ayrılan Kalpler (1997), Düzceli Mehmet (2000), Aysel (2002), Canan (2003), Kelebekler Gamsız Uçar (2012), Fesleğen (2017), bu türün en meşhur, zamanında en çok okunmuş romanlarından.

Yazar: Sadık Yalsızuçanlar

Malatya’da yedi çocuklu bir ailenin ikinci çocuğu olarak dünyaya geldi. Evleri iki katlı, bahçeli ve hayatlıydı. İlkokula altı yaşında başlamasını okul yönetimi kabul etmeyince babası mahkeme ile yaşını bir yaş büyüttü ve doğum tarihi 01.12.1961 olarak nüfus kaydına geçti. (Çelik, 2014: 32).

Sadık Yalsızuçanlar’ın babasının babası Sadık Kamil Baba, Muş’un Varto ilçesine bağlı Çayıryolu köyünde doğmuştur. Adıyaman’ın, Besni ilçesinden Bessey Hanım’la evlenmiş ve yazarın babası olan Abdurrahman Yalsızuçanlar dünyaya gelmiştir. Daha sonra aile 1950’li yıllarda Malatya’ya göçmüştür.

Annesi Necla Hanım’dır. Babası Abdurrahman Bey’dir. Romanda da geçen anneannesi Yanya göçmenlerindedir. Dedesi Battal Bey’le evlenerek annesi Necla Hanım’ı Malatya’nın Akçadağ ilçesinde dünyaya getirmiştir.

Yazarın annesi Necla Hanım, Malatya’da Kız Sanat Lisesi’nde eğitimine devam etmiştir. Ancak babası Abdurrahman Bey ile evlenmeleri üzerine okulu bırakmıştır. Necla Hanım ve Abdurrahman Bey’in altı çocukları olmuştur. Sadık Yalsızuçanlar; üçü kız, üçü erkek olan ailenin ikinci çocuğudur. Yazarın babası Abdurrahman Bey, askerden döndükten sonra Malatya’daki sinemalarda büfecilik ve sinema işletmeciliği yapmıştır. Abdurrahman Bey, daha sonra Melekbaba Sineması adını verdiği yazlık sinemayı işletmeye başlamıştır. Sadık Yalsızuçanlar, babasının çalıştırdığı ve işlettiği sinema salonlarında babasına yardım etmiş, elinden gelen her işi yapmıştır. Bu arada yüzlerce film seyretmiştir. Bu birikim onun edebiyat ve sanata meylini arttırmıştır.

“Geniş bir aile ortamında büyüyen Sadık Yalsızuçanlar’ın babaannesi ve dedesi Kadiri dervişidir. Annesinin babası ise ileri görüşlü, bilgili ve kültürlü bir adamdır. Yazarın annesi Necla Hanım, İstanbul Türkçesini kusursuz bir şekilde konuşur. Yalsızuçanlar da bu yeteneğini annesinden almıştır. Çocukluğu dayıları Necdet ve Mete, teyzeleri Necmiye ve Nevin, anneannesi ve Emine adında yetim bir kızın da içinde bulunduğu kalabalık bir ailede geçer.” (Umurhan, 2019: 6).

Yalsızuçanlar Malatya’da Melekbaba İlkokulunda eğitime başlar. Aynı şehirdeki Kubilay Ortaokulunda iki yıl eğitim almıştır. Daha sonra, aile Hatay’ın Dört Yol ilçesine taşınır. Son sınıfı Hatay Dört Yol’da tamamlar. Ortaokul yıllarında öğretmeni Turhan Gültekin kendisini çok etkilemiştir. Öğretmeninin yönlendirmesiyle Fakir Baykurt, Oktay Akbal, Mehmet Kemal, Uğur Mumcu, Yaşar Kemal, Orhan Kemal ve Sait Faik gibi yazarların eserlerini okur. Daha sonra Dört Yol Deneme Lisesi’ne başlamıştır. 1977-1978 öğretim yılında liseyi birincilikle bitirmiştir.

1979 yılında Ankara’da Hacettepe Üniversitesi Türk Dili ve Edebiyatı bölümünü kazanmıştır. Burada bir yıl İngilizce hazırlık okumuştur. Bu arada 12 Eylül 1980 askerî darbesi olur. Bu dönemde bol bol okur. Bu dönemde ilk öykü kitabı olan *Şehirleri Süsleyen Yolcu ile Gerçeği İnciten Papağan* adındaki ikinci öykü kitabında yer alan öyküler yazılmıştır.

Hacettepe Üniversitesi'nden 1983 yılında mezun oldu. Daha sonra çalışkan bir öğrenci olan Yalsızuçanlar yüksek lisansa başladı ve asistanlık, okutmanlık sınavlarını kazandı. Güvenlik soruşturmaları nedeniyle asistan olamadı. Bir yıl sonra yüksek lisans eğitimini bıraktı. Ankara'dan İstanbul'a taşındı. *Köprü* dergisinde çalıştı. İlk çalışmaları olan öykülerinin bir kısmını bu dergide yayınlattı. Yine bu dönemde ilk romanı olan *Yakaza*'yı yazmaya başladı. 1985 yılında Sivas'ın Ulaş nahiyesine Türk Dili ve Edebiyatı öğretmeni olarak atandı.

Yazarın ilk öykü kitabı *Şehirleri Süsleyen Yolcu*, Ulaş'ta öğretmenlik yaptığı günlerde, 1987 yılında yayımlandı. O yıl yapılan Türkiye Yazarlar Birliği öykü ödülünü kazandı. Bu, yazarın ikinci ödülüdür. İlk ödülünü 1982 yılında *Köprü* dergisinin açtığı öykü yarışmasında, *Elif Gibi Yapayalnızım* adlı öyküsüyle kazanmıştır.

Yalsızuçanlar, 1987 yılında Sivas Merkez Atatürk Ortaokulunda öğretmenlik yapmaya başladı. Daha sonra yeni açılan Sivas Sabancı Lisesi'nde öğretmenlik yaptı. Aynı yıl, kuzeni Firdevs Hanım ile evlenmiştir. Bu beraberlikten Muhammed Hasan ve Muhammed İkbâl adında iki oğlu olmuştur.

1988 yılında TRT'nin açtığı prodüktörlük sınavını kazanarak İzmir bölge müdürlüğünde yardımcı prodüktör olarak göreve başladı. İzmir'den Ankara'ya TRT Genel Müdürlüğüne geçmiştir. TRT'de yirmi yıldan fazla yardımcı prodüktör ve prodüktör olarak çalışmıştır. Bu dönemde çeşitli kültür programları hazırlamıştır. Muharrem Sevil ile "Kırkambar" adında on üç bölümlük bir kültür programı hazırladı (1992). "Avşar Elleri" (1992), "Göklere Çekilen Kartal" (1996), "Urfa'da Zaman" (2000), "Rüya Sineması" (2000), "Eğin Dedikleri" (2000), "Kum Saati" (2001–2002), "Aşka Dair" (2005), "Adı Güzel Kendi Güzel Muhammed" (2006) adlı belgeselleri çekti.

İlk kitabı olan *Şehirleri Süsleyen Yolcu* ile Türkiye Yazarlar Birliğinin yılın hikâyecisi ödülünü kazandı. "Kırkambar" programıyla televizyon programcılığı yaptı. *Rüya Sineması* ile deneme alanında (1994), yine aynı kurumun ödülleri aldı. "Ozanın Kopuzu-Âşığın Sazı" belgeseliyle Türkiye Millî Kültür Vakfı (1991), "Çalışma Hayatımız" adlı programıyla Hak-İş Sendikası (1994) televizyon programcılığı ödülleri aldı. Hikâye ve romanları İngilizce, Almanca, Fransızca, Arapça olmak üzere pek çok dillere çevrildi.

Yalsızuçanlar TRT'den 2010 yılında emekli olmuştur. Ardından TOBB Ekonomi ve Teknoloji Üniversitesinde üç yıl yarı zamanlı öğretim görevlisi olarak ders vermiştir. Çeşitli özel televizyonlarda programlar yapmıştır. Sadık Yalsızuçanlar, aktif bir sanatkardır. Pek çok panel ve söyleşilere katılmıştır. Televizyon programlarına da devam etmektedir.

Yalsızuçanlar hikâye, roman, araştırma, masal, deneme ve söyleşi gibi pek çok türde eserler verdi. Yazar pek çok farklı türde 116'dan fazla kitap yazmış ve yayımlamıştır. Ankara'da yaşamakta ve buradan etkinliklerine devam etmektedir.

Yazar ve Sanatı

Sadık Yalsızuçanlar'ın hikâyelerinde tasavvuf, sürrealizm birlikteliği ve metafizik arayışlar oldukça yaygındır. "Aşırı soyutlamalar, alegori düzeyinde metaforlar, eğretilmeler ve mecazlarla zenginleştirilmiş" soyut, imgesel, şiirsel dil, öykülerinin ayırt edici özelliğidir. (Çopur, 2016, <http://www.star.com.tr/kitap/bir-ask-hikâyesi-yaman-dede-haber-1088416/>) Yazar, hayat, ölüm, sevgi, ayrılık, geçmişe özlem, aşk, yozlaşma, nesil çatışması, sosyal

adaletsizlik, yanlış batılılaşma, töre cinayetleri gibi bireyi ve toplumu ilgilendiren pek çok konuya değinmiştir.

Yalsızuçanlar'ın öyküleri ve romanları; sembolik, alegorik, soyutlama ve görselliğin ön plana çıktığı, metafizik temaları, modernleşmenin yol açtığı psikolojik ve toplumsal sorunları konu edinen metinlerdir.

Sadık Yalsızuçanlar, öykü türünde olduğu kadar roman türünde de çok sayıda eser yayımlamıştır. Eserlerinde modern hayatın karmaşası arasında bocalayan insana tasavvuf kültüründen çareler aramıştır. İnsanın kendisini ve hakikati araması onun eserlerinde önemli bir yer tutmuştur. İnsan kendi kendisiyle mücadele eden, kendisiyle başı belada olan bir varlıktır. Yalsızuçanlar bu çatışmaları sürrealist bir şekilde işlemiştir.

İlk romanı olan *Yakaza*'da kendi iç muhasebesini yapmış âdeta kendi ruh âlemlerinde dolaşmıştır. Modern insanın yalnızlaşması ve çevresine, kendisine yabancılaşması konu edinilmiştir.

Yakaza'dan sonra yaklaşık on iki yıl roman türünde eser yayınlamamıştır. Sadık Yalsızuçanlar, bilhassa mutasavvıf şahsiyetlerin hayatlarından hareketle biyografik roman türünde eserler vermiştir. 2004'te yayınladığı *Gezgin* adlı çalışmasında İbni Arabî'nin tasavvuf yolundaki çabalarını romanlaştırdı. Kahraman anlatıcının bilinç akışı tekniğiyle kurguladığı *Cam ve Elmas* (2006)'ta ise Ebu'l-Hasan Harakani Hazretleri'nin hayatına bugünün şartlarından baktı. *Şey/Bir Ömer Hayyam Anlatısı* (2006)'nda Ömer Hayyam'ı, *Anka* (2008)'da Niyazi Mısri'yi, konu edinerek biyografik roman türündeki eserleriyle kendisini gösterdi.

Yazarın ikinci romanı *Gezgin*, Türkiye'de ve yurt dışında birçok ülkede yayımlanmış, ilgiyle karşılanmıştır. Almanya, Fransa, Bulgaristan, Bosna, Sırbistan, Endonezya, Moğolistan, Mısır, İran vb. ülkelerde yazarın *Gezgin*, *Cam ve Elmas* ve *Diyamandı* adlı romanları yayımlanmıştır.

Sadık Yalsızuçanlar, 2011 yılında *Vefa Apartmanı* romanıyla Tefik İleri'nin hayatını romanlaştırmıştır. *Birdenbire* (2012)'de, bir üniversite hocası olan Mustafa'nın Niyazi Mısri, Yunus Emre, Ganem Dede, Yakup Aziz, Yamalı Dede gibi tasavvuf ehli insanların rehberliğinde geçen hayatını kaleme aldı. *Diyamandı'de* (2015), aslen Kayserili bir Rum olan *Diyamandı'nin* İslamiyetle tanıştıktan sonra Yaman Dede oluşunu ele almıştır. *C'nin Hazırlanmış Hayatı'nda* (2016) masalsi anlatımıyla harflerin serüvenini, *Yok Bişey'de* (2017) ise güney sahillerinde geçen bir aşk hikâyesini ele almıştır.

Sadık Yalsızuçanlar'ın hikâye ve romanlarının yanında denemeli de önemlidir. Sanat, felsefe, edebiyat, psikoloji, müzik, tasavvuf gibi pek çok alanda denemeler yazmıştır. *Rüya Sineması* (1994), adlı eserinde sinemanın metafizik ile ilişkisine dikkat çekmiştir. Sinema, televizyon, film konulu pek çok eseri bulunmaktadır.

Sadık Yalsızuçanlar'ın ilk edebî mahsullerinden bir diğeri de masallardır. 1991 yılında *Mavi Kanatlı Bir Kuş'u* kaleme alan yazarın bu eserini, *Düş Bahçesi* (1998), *Armağan Kulesi* (2007), *Anne Kalbe Gizlenir* (2007), *Sadık Amca'nın Masal Bahçesi* (2008), *Masal İstasyonu* (2013) adlı kitapları takip etti.

Sadık Yalsızuçanlar'ın en önemli kaynakları tasavvuf, Mesnevi, peygamber kıssaları, halk hikayeleri ve tasavvufçuların eserleridir. Yazar bu kaynaklardan beslenerek yirmiyeye yakın eser

yazmıştır. Bunların dışında antolojiler ve öykü yıllıkları da hazırlamıştır. Tasavvuf büyükleri ile, bilge kişilerle yaptığı sohbetlerini de kitaplaştırmıştır. (Özen, 2018, <https://teis.yesevi.edu.tr/madde-detay/sadik-yalsizuçanlar>)

Sadık Yalsızuçanlar'ın *Üstad: Nur'dan Bir Dem* Romanında Yazar eser ilişkisi

Sadık Yalsızuçanlar'ın kaleme aldığı *Üstad: Nur'dan Bir Dem* romanı, ilk olarak Ağustos 2009'da Timaş yayınları tarafından *Dem* adıyla yayımlanır. Daha sonra yine Timaş'tan *Üstad: Nur'dan Bir Dem* adıyla çıkar.¹ Son olarak da Yalsızuçanlar romandan bazı bölümleri çıkararak *Gönül Bekleme* adıyla Profil Kitap'dan yayımlar. Yalsızuçanlar romanda kendisini Cemil ismiyle özleştirir ve Cemil üzerinden kendi hayatını, ailesini, gençlik değişimlerini, manevi gelişimini anlatır.²

Yalsızuçanlar çocukluk yıllarını, gençlik gelgitlerini, hayallerini, düşüncelerini öykü ve romanlarında çok işlemiştir. Kendi hayatı ile birlikte tanıdığı dostları, akrabaları, sevdiği insanlar da hikâyelerinde yer bulmuştur. Öyküleri çoğunlukla yaşadığı deneyimlerden derlenmiştir. Mesela *Kış Uykusu* kitabında Sarıkamış'taki askerlik dönemini anlatmıştır. *Pınar Sineması* adlı eserinde ise babası Abdurrahman Bey'i anlatmıştır. Her ne kadar çapkın bir insan olup annesini çok üzse de babasının yazar üzerinde büyük bir etkisi vardır ve bu eserlerine oldukça yansımıştır. (Yalsızuçanlar, 2000: 261).

“Yazarın öykülerinde tanıdıkları kadar peygamber, şair, yazar, bilim adamı, mütefekkir olarak tarihe geçen Doğu ve Batının ünlü simaları da yer alır. Mevlana, Necip Fazıl, Ahmet Haşim, Cahit Sıktı, Friedrich Nietzsche, Gottfried Leibniz, Şeyh Galip, Umberto Eco, Orhan Pamuk, Kafka, Hölderlin, Heidegger, Lao Tzu, Chuang Tzu ve İbni Arabî onun öykü kahramanları arasındadır. (Çelik, 2014: 85).

Sadık Yalsızuçanlar'ın *Üstad: Nur'dan Bir Dem* romanı otobiyografik bir romandır. Roman, yüz on bir bölümden oluşup, 320 sayfadır. Bölümler rakamla 1, 2, 3, 4, 5 şeklinde belirtilir. Bölümler önceki bölümler ve konularla bağlı şekilde devam eder. Bölümler içerik, anlatılan konunun özelliği ve alıntılara göre uzunluk ve kısalık bakımından değişmektedir.

Cemil romanda anlatıcı kahramandır. Olaylar Cemil tarafından ve onun gözü ile anlatılır. Romana kahraman bakış açısı hâkimdir. Romanda Cemil, Üstad, Cemil'in annesi, babası, abisi, dayısı, Muhammed Hoca, Nigar ana kişilerdir. Roman Cemil'in gençlik yıllarını yaşadığı Malatya'da geçer, daha sonra Cemil üniversiteyi okumak için Ankara'ya gider.

Roman, üç zaman dilimi üzerine kuruludur. İlki romanın anlatı zamanı, kırk yedi yaşındaki (Yalsızuçanlar, 2014: 80). Cemil'in bilgisayar başındaki hatıralarını kaleme aldığı, dayısının öldüğünü öğrendiği zaman dilimidir. İkincisi Cemil'in Malatya'daki çocukluk, gençlik ve aile hayatının anlatıldığı zaman dilimini oluşturur. Üçüncüsü, Üstad'ın doğumu ile ölümü arasındaki 1878-1960 yıllarını kapsar. Roman bu üç dilimde beraber yürür. Bu olaylar iç içe işlenir. Bu yönleriyle roman helezonik olay örgüsüyle kurulmuştur. Romanda olaylar, geriye dönüş tekniğinden yararlanılarak akronik bir biçimde anlatılır. Uzun zaman dilimlerinin özetlenerek anlatıldığı romanda Yalsızuçanlar, zamansal atlamalara döngüsel bir şekilde yer verir. (Umurhan, 2019: 99).

¹ Biz çalışmamızda Timaş'ın bu ikinci baskısını kullandık.

² Sadık Yalsızuçanlar ile 10.09.2024, saat 18.00'da yapılan telefon görüşmesinden.

Yalsızuçanlar tasavvufi bir anlayışla romanda aşkı, muhabbeti, sevgiyi ön plana çıkarır. Dili akıcı, lirik ve şiirseldir:

“...düşünlerde Loukas Daralas ve Michalis Genitsaris’in seslendirdiği Rumca şarkılar eşliğinde yaşlı kadınlarla oyun tutuşunu, bizi canımız yandığında göğsünde bir menekşe gibi yatırışını bugünmüş gibi hatırlıyorum.” (Yalsızuçanlar, 2014: 37).

Romanda Cemil sürekli bir değişim içindedir. Muhammed Hoca ve yaşadıkları onu sürekli değiştirmektedir. Romanda anlatma, iç monolog, iç diyalog ve bilinç akışı teknikleri kullanılır. En çok kullanılan teknik iç diyalogdur. Cemil, sanki karşısında ustası varmış gibi konuşur. Bu da romana psikolojik bir derinlik katar. Roman Cemil’in iç çatışmaları üzerine kurulmuştur:

“Eski ben değilim efendim...çok değiştim...çok kirlendim...çok yoruldum...çok dağıldım...parçalandım...gözlerim artık eski renkleri görmüyor...eski kokuları duyamıyorum.” (Yalsızuçanlar, 2014: 81).

Romanda Cemil adı ile geçen kahraman aslında Sadık Yalsızuçanlar’ın kendisidir. Devamlı masasında bilgisayar başında yazmaktadır. Yine yazdığı bir gün yeğeni Özkan arar ve babasının öldüğünü söyler. Yengesinden ayrılan dayı, Karşıyaka’da bulunan bir parkta naylon bir çadır içinde ölü bulunmuştur. Yazar bu olay üzerinden eski günleri ve ailesini hatırlamaya, yazmaya başlar.

“Babaannemle dedem zikir yaparlardı. Annem de zikre katılırdı. Babaannem kendinden geçirdi. Abdülkadir Geylani’yi çok severdi. Adı anılınca cezbeleniirdi. Zor teskin ederlerdi. Babaannemin ninesinin Ermeni olduğu söyleniyordu. Adıyaman’ın Besni ilçesinin bir köyündenmiş.” (Yalsızuçanlar, 2014: 15).

Dedenin saçları uzundur, devamlı sarık sarar. Dindar bir insandır. Dede ve ninesinin yazar üzerinde çok güzel, olumlu etkileri vardır. Yazar bu iki insanın güzel, sakin hayatlarından uzun uzun bahseder. Bu arada dayısı evlenir. Ama dayı alkolik bir adamdır ve yengesi ile sürekli bir kavga halindedir. Cemil, annesinin komşuları Müzeyyen ve Şükran’la birlikte ekmek pişirdiğini anımsar. Dayı devamlı kavgalara karışır, insanlara zarar verir ve tutuklanıp uzun süre hapisanede yatar. Cemil dört yaşındayken dede ölür. Dedesinin ölümü üzerine anneannesine, teyzesine ve annesine Cemil’in babası sahip çıkar.

O yıllarda Cemil abisi ile beraber Dev-Sol ve TİP’e gidip gelmeye başlar ve sol görüşlü kitaplar okur. Roman bir taraftan Cemil’in (Sadık Yalsızuçanlar’ın) gerçek hayatını anlatırken bir taraftan da Cemil’in Üstad’a hitaben yazdığı satırlarla devam eder:

“O halde her şeyi maddede arayanların akılları gözlerindedir, göz ise maneviyatta kördür efendim.” (Yalsızuçanlar, 2014: 32). “Gerçekten böyle midir efendim, bu âlem görünmeyen âlemlerin önünde tenteneli bir perde midir?” (Yalsızuçanlar, 2014: 26).

Roman boyunca diğer taraftan da Üstad’ın hayatı, çektiği çileler, kendisine yapılan zulümler, manevi terakkisi anlatılır:

“Dokuz yaşımdan beri şefkatli annemi görmediğimden, sohbetinde bulunamadım. O hürmetli muhabbetten mahrum kaldım. Kız kardeşlerim annemden birkaç yıl sonra ölmüştü. On beş yaşımdan beri çok zevkli ve lezzetli olan kardeş sohbetinden de mahrum oldum. Diğer üç kardeşimden ikisini elli yıldır görmüyorum.” (Yalsızuçanlar, 2014: 45).

Romanda rüyalar da önemli bir yer tutar. Hem Cemil'in, hem Üstad'ın hem de başkalarının gördüğü rüyalar romanın mistik yoğunluğunu artırır:

“Çocukken sen de çok rüya görmüştün. Hani bir gece düşünde kıyamet kopmuştu hatırlıyor musun? Efendimizin eşiğine koşmak istemiştin. Onu nasıl görebilirim diye kıvranırken, gidip Sırat köprüsünün başında beklemek gelmişti aklına. Herkes nasıl olsa buradan gelip geçecek diye düşünmüştün. Gittin beklemeye başladın... Kimseye soru sormamak şartıyla sana sır verilecektir diyor. Sevinçle uyanıyorsun.” (Yalsızuçanlar, 2014: 52).

Romanda yazar/Cemil/Sadık Yalsızuçanlar aynı kişilerdir ve Üstad'a ikinci şahıs olarak hitap ederler. Cemil, Üstad ile bir dost, arkadaş gibi konuşur:

“Bu yüzden mi kendine tercüman diyorsun...bize sırları tercüme ediyorsun...sen bazen onları Geylani ve Nakşibendi olarak da görüyorsundur...bize sanırım sırların çok azını söylüyorsun...senin kelimelerin beni sarhoş ediyor.” (Yalsızuçanlar, 2014: 59).

Cemil'in babası şehrin en güzel sinemasının sahibidir. Cemil de tatillerde gazoz satarak, yer göstererek sinemada çalışır. Böylelikle yüzlerce film seyretmiş, bir taraftan da sinema ve edebiyata ilgisi artmıştır. Bu arada kendisini geliştirmek, öğrenmek için sinemanın makinelerini tamir eden Kerim Usta'nın isteği ile onun yanında çalışmaya başlar. Tatillerde buraya gidiyordur. Hafta sonları Kerim Usta'nın evinde kalmaya başlamıştır.

Abi ve Cemil'in doğumunda ebelik yapan Kadriye Hanım ile babanın ilişkisi olduğu duyulur. Anne zaman zaman buna boyun eğer. Bazen de anne ile baba arasında şiddetli kavgalar olur. Baba anneyi döver ve evde huzursuzluklar sürüp gider. (Yalsızuçanlar, 2014: 86).

Cemil'in abisi Dev-Genç'e gittiği için birkaç kez gözaltına alınır. Bu Cemil'de de Dev-Genç'e karşı bir soğukluk doğurur. Cemil Dev-Genç'e gitmeyi bırakır. Dayısı cinayet işlemiş ve Aksaray hapisanesine gönderilmiştir. Babası kalp spazmı geçirir ve hastaneye kaldırılır. O yıl liseye başlayan Cemil, okulun ilk günü tanıştığı Nigar'a âşık olur:

“Bense o yıl Nigar'ı tanımıştım. Önümdeki sırada, Şire pazarında dükkanı olan Cumali Amca'nın kızı Yasemin'le oturuyorlardı. Siyah örgülü saçları beline kadar iniyordu. Gümüş tenli, iri badem gözlü, gülünce sağ yanağında beliren gamzesiyle, utanınca ve sıcak olunca kızaran al yanağıyla yakıyordu beni.” (Yalsızuçanlar, 2014: 115).

Nigar da Cemil'e karşı ilgisiz değildir. Her ikisi de çok utangaçtır. Cemil, okula giderken giydiklerine ve saçlarına çok özenir. Nigar'ı görmek için erkenden okula gitmeye başlar. Bir gün Cemil ve Nigar okulun bahçesinde sohbet ederken bahçeden öğrencileri izleyen Asteğmen Muhammed, Cemil'i yanına çağırır. Bir süre sohbet ederler. Cemil, askerliğini yapmak için Malatya'ya gelen Muhammed Hoca'yı çok sever. Hafta sonu buluşmak için sözleşirler. (Yalsızuçanlar, 2014: 122).

Cemil, ertesi gün Nigar'a bir aşk mektubu verir. Nigar, bir hafta sonra Cemil'in mektubuna cevap verir. İki genç, birbirlerine duydukları aşkı bu mektuplarla ortaya koyarlar. Cemil'in abisi, arkadaşlarıyla bir sokak kavgasına dahil olur. Birini bıçaklar ama çocuk ölmez. Adam bıçaklamaktan gözaltına alınır. Tutuksuz yargılanmak üzere serbest bırakılır. Cemil'in ailesindeki sorunlar bir türlü bitip tükenmek bilmez. Cemil bu durumdan çok sıkılır ve eve uğramak istemez. Her fırsatta dışarı çıkar, Nigar ile buluşur. Muhammed Hoca'yla buluşmaları

da Cemil için güzel bir değişiklik olur. Sık sık Şire pazarının arkasındaki Foto Moda'nın üst katındaki eve gider. Muhammed Hoca, Cemil'e kitap hediye eder. Cemil, böylelikle ömrünü adayacağı üstadını ilk kez tanımış olur.

Nigar, Cemil'deki değişikliği fark etmeye başlar. Cemil, günah olduğu düşüncesiyle eskisi gibi Nigar'a sarılmamaktadır. Nigar ise, Cemil'in kendisini sevmediği düşüncesine kapılarak Cemil'den ayrılmak ister. Cemil, Nigar'la aşağı şehirdeki son buluşmasının ardından okula gittiğinde Nigar'ı bulamaz. İlişkilerini duyan babası, Nigar'ı okuldan almıştır. (Yalsızuçanlar, 2014: 176). Daha sonraları Cemil Nigar'ı noterde memur olarak görecektir. (Yalsızuçanlar, 2014: 239). Nişanlanmıştır.³

Nigar'ın, okulu bırakmasının ardından Cemil büyük bir boşluğa düşer. Cemil hayatının aşkını kaybetmiştir. Muhammed Hoca, yaz tatili geldiğinde ailesinden izin alarak Cemil'i Karabük'e götürür.

Cemil, lise üçüncü sınıfa başladığının ikinci haftası babası ölür. Annesi, eşinin ölümü üzerine büyük bir boşluğa düşer. Aynı boşluğu Cemil de yaşar. Evdeki kalabalık dağılmıştır. Küçük dayısı kayıplara karışmış, büyük dayısı Reyhanlı cezaevinde tutuklanmış, abisi evlenmiş, teyzesi ise eşinin fabrikada işe başlaması üzerine İstanbul'a taşınmıştır.

Cemil; annesi, anneannesi ve kardeşleriyle beraber kalmıştır. Cemil, içindeki boşluğu okuduğu kitaplarla doldurur. Akşamlarını okuyarak geçirir. Annesi de Cemil'i dinler. Zaman zaman kitaplardaki bazı bölümleri Cemil'e tekrar okutan annesi, duyduğu sözlerin etkisiyle derin düşüncelere dalar. Kitaplar, Cemil'in annesine de manevi bir huzur getirir.

Cemil, üniversiteyi kazanıp Ankara'da yaşamaya başlar. Hacettepe'de hazırlık sınıfındayken annesi beyin travması geçirerek felç olur. Kadın ailede yaşanan sıkıntılara daha fazla dayanamamıştır adeta. Cemil abisinden haberi alınca Malatya'ya gelir. Anne ameliyat edilir. Hayati tehlikeyi bir türlü atlatabilir. Üç ay sonra Cemil annesini de kaybeder.

Cemil'in abisi gençlik yıllarını deli dolu geçirir. Pek çok defa gözaltına alınır, kavgalara karışır. Bir gün annesine tokat atar. Baba korkusundan evden kaçır. Nişanlanır nişanlısıyla hep problemlidir. Ancak romanın ortalarına doğru bir tasavvuf ortamına devam etmeye başlayan abi yola girer. Annesine yaptığından pişmanlıkla üzerine titrer. Nişanlısı ile arası da düzelir. Bütün bu aile ilişkilerini yazar görüşmemizde de belirttiği gibi gerçeğe uygun kaleme alır. (Yalsızuçanlar, 2014: 181).

Roman Yunus Emre'den, Şirazlı Sadi'den, Niyazi-i Mısri'den, Üstad'dan, Che'den, Yahya Kemal'den, Aragon'dan, Abdülhakim Hüseyini'den yapılan alıntılarla, türküler ve ilahiler ile zenginleştirilmiştir. Üstad'ın Urfa'da ölümü ile sona eren roman, Cemil'in odasında masasında oturduğu ve iki sayfa yazı kaleme aldığı âna dönerek biter.

³ Sadık Yalsızuçanlar ile 10.09.2024 tarihinde, saat 18.00'da yaptığımız telefon görüşmesinde yazar, bu aşk hikâyesinin gerçek olduğunu ve yaşadığını belirtmiştir.

SONUÇ

Türk edebiyatının son dönem önemli yazarlarından Sadık Yalsızuçanlar hikâye, roman, anlatı, deneme pek çok türde eserler vermiştir. Özellikle hikâye ve romanlarını tasavvufi geleneğin etkisinde postmodern ve sürrealist unsurlardan faydalanarak yazmıştır.

Yalsızuçanlar kendisinin, dostlarının, yakınlarının yaşadıkları olaylara eserlerinde sıklıkla yer vermiştir. Otobiyografik konulardan çoklukla yararlanmıştır. Romanlarında yaşadığı sıkıntıların, bunalımların etkileri oldukça görülür. Yazar romanlarını çok katmanlı bir yapı içinde kurmuştur. Zaman, mekân ve tanıdığı şahısları kendi bakış açısıyla yeniden kurgulamıştır. Romanlarında büyü ve sürrealist yaklaşımlar görülür ve rüyalara oldukça yer verilir. Zaman önce, şimdi ve sonrasıyla iç içe girer. Yazar yaşadığı ve şahit olduğu olayları yeni bir bakış açısıyla tekrar değerlendirir.

Üstad: Nur'dan Bir Dem romanı bütün bu özellikleri içermektedir. Olay üç boyutlu bir şekilde ilerlemektedir. Geriye dönüş teknikleri kullanılır. Anlatıcı 47 yaşında bir masa başında dayısının ölüm haberini alıp ailesine, gençliğine dönen Cemil'dir. Cemil yaptığımız görüşmede yazarın da teyit ettiği gibi Sadık Yalsızuçanlar'ın kendisidir. Yani bu romanın otobiyografik bir roman olduğunu söyleyebiliriz.

Yazar roman boyunca kendisini ve ailesini anlatmıştır. Yazar başlarda dede, nine, baba, anne, dayı, teyze, abi ile başlar. Nine ve dedesinin dindarlığı, annesinin müşfikliği anlatılır. Sonra dayısının ve abisinin yaptığı yanlışlıklar, çekilen acılar anlatılır. Baba CHP'lidir. Üst düzey insanlarla oturup kalkar. Ancak kadınlara karşı zaaf sahibidir ve kendisine dost tutar. Böylelikle evdeki huzursuzluklar, kavgalar bitmek bilmez. Yalsızuçanlar da bu acılardan etkilenir. Evden uzaklaşmanın yollarını arar.

Önce Nigar ile sevgili olur ve teselli bulur. Ama bu yıllarda hayatına kendisini Üstad ile tanıştıracak olan Muhammed Hoca girer. Yalsızuçanlar, Üstad'ın kitaplarının okuduğu eve gidip gelmeye başlar ve artık hayatı Üstad etrafında şekillenir.

Üstad'ın eserleri ile tanışmasından sonra romanda artık aile problemleri arka planda kalır. Nigar'dan ayrılır. Artık bütün hayatı Üstad, eserleri ve talebeliği olmuştur. Romanın bundan sonraki bölümleri Yalsızuçanlar'ın Üstad ve eserlerini tanıma macerası içine girer. Bu anlamda eser mistik bir yapıya bürünür.

Yalsızuçanlar hafta sonları eserlerin okunduğu evde kalır. Büyük bir iştihak ve zevkle dinî kitapları okumaya başlar. Zaman zaman farklı şehirlere okumalar yapmaya giderler. Yalsızuçanlar burada Üstad ile bizzat tanışmış, onun talebeliğini yapan insanları dinler. Üstad ile aralarında manevi bir bağ oluşur. Hayatını ve eserlerini yutarcasına okur, dinler. Hatta rüyalarında görür.

Üstad: Nur'dan Bir Dem romanı için hidayet romanı veya İslami roman demek doğru bir tanımlama olmaz. Eser ideolojik bir yapı içermez. Yazarın kendisinden başka kimse hidayete gelmez. Romanda bir tebliğ ile karşılaşmaz. Roman daha çok Sadık Yalsızuçanlar'ın manevi terakkisinin, şahsi macerasının tasavvufi karışık, okumalarının ve tefekkürünün, Üstad'ı tanınmasının romanıdır. Yazar Üstad'a olan sevgisini, muhabbetini açık açık anlatır. Üstad sayesinde bütün hayatı değişmiş, yazar manen terakki etmiş, huzurlu bir insana dönüşmüştür

KAYNAKÇA

Akçay, Ahmet Sait. (2006). *Bellekteki Huriler: İslamcı popülist Kültüre Eleştirel Bakış*. İstanbul: Selis Yayınları.

Çayır, Kenan. (2008). *Türkiye’de İslamcılık ve İslami Edebiyat, Toplu Hidayet Söyleminden Yeni Bireysel Müslümanlıklara*. (2.b.). İstanbul: İstanbul Bilgi Üniversitesi Yayınları.

Çelik, Aykut. (2014). *Sadık Yalsızuçanlar’ın Öykülerinde Yapı ve İzlek*. Elazığ: Fırat Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi,

Çopur, Yusuf. (11.02.2016). “Bir Aşk Hikâyesi: Yaman Dede”. Star Gazetesi Kitap Eki, <http://www.star.com.tr/kitap/bir-ask-hikayesi-yaman-dede-haber-1088416/>, [Erişim Tarihi: 02.05.2018]

Erkol, Çimen Günay. Çalışkan, Uğur. (2016). “1960’lardan 28 Şubat’a Cemaati Romanlarla Cihat Etmek: Siyasal İslam’ın Popüler Tezahürleri”. C.3, Ankara: *Hacettepe Üniversitesi İletişim Fakültesi Kültürel Çalışmalar Dergisi*.

Göle, Nilüfer. (1991). *Modern Mahrem: Medeniyet ve Örtünme*. İstanbul: Metis Yayınları.

Kaplan, Mehmet. (2012). *Türk Edebiyatı Üzerine Araştırmalar 1*. İstanbul: Dergâh Yayınları.

Özen, İbrahim. (10.05.2018). *Türk Edebiyatı isimler Sözlüğü*, Ahmet Yesevi Üniversitesi, <https://teis.yesevi.edu.tr/madde-detay/sadik-yalsizucanlar>.

Taş, Cumhuri. (2009). *Çağdaş Türk Romanında Din ve Tasavvuf (1980 Sonrası)*. Van: Yüzüncü Yıl Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi.

Türkmenoğlu, Sevgül. (2015). “Türk Romanının Din Algısına Popülist Bir Durak”. Almanya: *Uluslararası Dil Eğitimi ve Öğretimi Dergisi*.

Umurhan, Sıtkı Hidayet. (2019). *Sadık Yasızuçanlar’ın Romanları ve Romancılığı Üzerine Bir Değerlendirme*. Afyon: Afyon Kocatepe Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi.

Yalçın, Alemdar. (2003). *Siyasal ve Sosyal Değişimler Açısından Cumhuriyet Dönemi Çağdaş Türk Romanı*. Ankara: Akçağ Yayınları.

Yalsızuçanlar, Sadık. (2014). *Üstad: Nur’dan Bir Dem*, İstanbul: Timaş Yayınları.

Yalsızuçanlar, Sadık. (Ekim, Kasım, 2000). “Öykü Soruşturmaları: Sadık Yalsızuçanlar”. Ankara: *Hece Türk Öykücülüğü Özel Sayısı*. S. 46–47.